

המבכירות נחלבות פעמיים ביום, ומיד עם העברתן מתליבת הידיים לחליבה המיכאנית חלה עליה בתנובתן, שמשתקפת יפה במספרים הבאים:

תנובה יומית ממוצעת ב־30.12.60 (בחליבת ידיים) — 17.0 ק"ג;

תנובה יומית ממוצעת ב־3.1.61 (בחליבת מכונה) — 18.9 ק"ג.

עליה זו בתנובת המבכירות עוד התמידה בפרס. בשעה שעזבתי את טהרן ב־5 בינואר.

סיכום

ממה שאפשר לסכם עד כה מתקבל הרושם שמשלוחנו הראשון לפרס נקלט היטב. בעל העדר והמבקרים הרבים בחוות נאוראבאד מביעים את שביעות רצונם מהעדר ומצורת אחזקתו. בהזדמנות זו הנני ממלא חובה נעימה ומציין את העבודה המסורה והתכליתית מאוד של חברנו אשר בן־צבי, אשר זכה כבר בתודתו של בעל העדר ורכש לעצמו את אימונם המלא של כל אותם האנשים המעוניינים בפיתוח ענף הבקר.

חי חברון
ה. מ. ב.

כמה ארוחות ביום?

תוך שאיפה לחסוך בעבודה נהגים בוקרים רבים להגיש את המזון לפרות בשתי ארוחות ביממה; המוצדק הדבר? חקלאים מנוסים היו בדעה שאין זה תכליתי לנהוג כך, וזו הפעם הראשונה שנערך גם ניסוי מדויק באוניברסיטת מיסורי (ארה"ב) כדי לבדוק שאלה זו.

בניסוי זה עמדו 21 פרות מגזע גארנסי, שחולקו ל־3 קבוצות: לקבוצה א' הוגש המזון ב־7 ארוחות, לקבוצה ב' — ב־4 ארוחות וקבוצה ג' הואבסה בשתי ארוחות ביממה. תפריט המזון היה — מזון מרוכז ומספוא גס. קבוצה א' הניבה בממוצע יומי 18.5 ק"ג חלב, קבוצה ב' — 18.1 ק"ג וקבוצה ג' — 16 ק"ג. נתגלה עוד שנצילות המזון היתה גבוהה כשהוגש לבהמות בארוחות רבות יותר, כלומר — לעתים תכופות יותר. פרות שניזונו 4 פעמים ביום הניבו 0.95 ק"ג חלב לכל ק"ג של מזון (יבש), לעומת 0.89 ק"ג חלב, שהניבו הפרות אשר קיבלו רק 2 ארוחות ביממה. יתרון נוסף — חלב הפרות שנהנו מארוחות רבות היה גם שמן יותר במקצת. השפעה מיוחדת על משקל הגוף לא נתגלתה בעקב מספר הארוחות השונות. מנות המזון היו שווה לכל הפרות, אולם אלה שהאבסו לעתים תכופות יותר, ניקו את האיבוסים עד תום הן צריכו כ־1½ ק"ג מזון יבש יותר מאשר האחרות.

הסיכום הוא: ארוחות תכופות ומרובות יותר העלו את התנובה ב־14%, לעומת זו משתי ארוחות ביממה, וההכנסה הכללית מהחלב בניסוי זה היתה ב־10% גבוהה יותר בקבוצות הפרות שאכלו 4—7 ארוחות ביממה.

הכנת תערובת מזון מרוכז במשק חוסכת כסף!

קאנאט לופ, מומחה לכלכלה חקלאית במכון הפוליטכני של ווירג'יניה, בדק שאלת ההוצאות והחסכונות במשק עופות טיפוסי עם 5000 מטילות ומצא שאפשר לחסוך כ־7,500 דולר בשנה אם בעל המשק יגרוס ויכין בעצמו את התערובת עבור 5000 התרנגולות שלו.

לדעת המומחים להונת עופות די בתערובת בת 15% חלבון לעונת החורף ותערובת בת 16%—17% חלבון לעונת הקיץ. את התערובת אפשר להרכיב מ־60% תירס ו־40% מזונות חלבוניים, המיוחדים לעופות. למשק עופות כנ"ל דרושים בשנה 250 טונות תערובת ואם מכינים אותה במשק עצמו תעלה הטונה ב־56.91 דולר, כשמחיר טונה תירס הוא 50 דולר ומחיר טונה של תוספות חלבוניות הוא 92 דולר. כשקונים תערובת מוכנה בת 15% מסוחר המספוא יש לשלם, לפי המחיר הקיים כיום, 88 דולר הטונה; ההפרש הוא איפוא 31.09 דולר לטונה ומכאן, האפשרות לחסוך 7,500 דולר.

מיתקן אוטומאטי לגריסה ולערבול התערובת עולה בס"ה 1,500.

בארץ מתגברת הנטיה להכנת תערובות במפעלים מרכזיים בעלי היקף גדול, ויש לחשוש שתתגלה תופעה כנ"ל, שלא לטובת המשק—הצרכן.